

Efter krigens ophør rejstes revisionstanken påny og fik yderligere aktualitet, efter at der på den internationale arbejdskonference, søfartskonferencen, i Seattle 1946 var vedtaget en række konventioner og rekommandationer, der berørte også sømandslovens område. Den danske delegations beretning angående konferencen er i sin tid tilstillet rigsdagen. I Sverige blev der i 1946 nedsat en komité til udarbejdelse af et lovudkast, men først i 1949 blev den tilsvarende danske kommission nedsat.

Til grund for sine overvejelser lagde kommissionen dels betænkningen fra 1939, dels de af den svenske komité nåede foreløbige resultater, dels endelig nogle fra redernes og de søfarendes organisationer indhentede redegørelser for deres ønsker med hensyn til ændringer i loven. Det var en meget lang række spørgsmål — ofte af vanskelig art —, der meldte sig til løsning under kommissionsarbejdet, og jeg kan ikke forbigå dette punkt i fremstillingen uden at udtrykke regeringens anerkendelse af den vilje til at finde frem til en for alle parter acceptabel løsning, der har præget kommissionsforhandlingerne, og som har givet sig udtryk i, at kommissionens indstilling — bortset fra et enkelt punkt — foreligger som enstemmig. Også kommissionens formand, professor Sindballe, hvis kyndige og myndige ledelse af forhandlingerne har betydet så meget for det opnåede resultat, vil jeg gerne bringe regeringens bedste tak.“

Under lovforslagets 1. behandling i folketinget fremsatte *Qvist Hansen* (S) en række indvendinger mod enkeltheder i det. Lovforslagets § 28, der vedrører søfolks pleje under sygdom og redernes, statens og sygekassernes pligter overfor søfolk i sygdomstilfælde, samt reglerne om udbetaling af hyre under sygdom ønskedes således bl. a. ændret. Endvidere fandt taleren, at lovforslagets kapitler 4 og 5 om henholdsvis disciplinbod og straf for forseelser var for drastiske, men han tilsagde lovforslaget en velvillig behandling i et udvalg.

Damsgaard (V) fandt, at lovforslaget var velskrevet og stoffet godt ordnet, og han anbefalede lovforslaget til vedtagelse.

Asger Jensen (KF) og *Rager* (RV) anbefalede begge lovforslaget til velvillig behandling.

Kjeldgaard Iversen (DR) fandt, at lovforslaget var for detaljeret i sine bestemmelser, og at det indeholdt flere urimeligheder. Han tilsagde sit partis beredvillighed til gennearbejdelse af forslaget i et udvalg.

Lynnerup Nielsen (DK) kritiserede en række af lovforslagets bestemmelser og gjorde gældende, at de meget få forbedringer, som lovforslaget indeholdt, var små og utilstrækkelige.

Lovforslaget henvistes i folketinget til behandling i et udvalg, i hvis betænkning det hedder: